

Gjælb til Sorø Akademi. Vi have tidligere faaet glimrende Øfter om, at naar vi vilde bevilge store Summer, skulde der blive skabt en Reservefond, og saa skulde man betale; men det skeer ikke, og udsættes Betalingen i 5 Aar, saa voxer Gjælben Theatret over Hovedet, og Enden vil blive, som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) har yttret, at Pengene gaae tabte. Der maa for det kongelige Theater som for enhver anden Huusholder være en Mulighed for at kunne indrette sig saaledes, at det med det Tilfald, der i en Række af Aar er bevilget, kan komme ud af det, naar det engang faaer at vide, at Mere kan det ikke faae. Det er, saavidt jeg skjønner, den eneste rigtige Maade, men jeg stoler ikke paa, at der vil blive afgivet saa faa Stemmer for dette Forlangende, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (E. W. Nimestad) meente. Vi have jo ofte seet, at man i det sidste Dieblif, naar Rniven sættes paa Struben, er lidt estergivende; men det er i al Fald Noget, som Tiden vil vise. — Stempelpapirsintraderne have været omtalte af et æret Medlem fra Sjælland (Varsen). Jeg er ikke uenig med ham i, at den stedfindende Ordning maaskee kan have sine Ulemper for Sjælland, hvor Befolkningen er mere spredt, har længere til Kjøbstæderne o. s. v., men for Dernes Vedkommende troer jeg derimod ikke, at det kan være vanskeligt at erholde Stempelpapir. Der er desuden flere Maader at gaae frem paa; thi kan man ikke faae stemplet Papir, saa kan man benytte ustemplet, idet ethvert Document er lovligt i 21 Dage, om det ogsaa er skrevet paa ustemplet Papir, og det kan da indleveres til en Retsbetjent, men i Løbet af 3 Uger, kan det dog ikke være vanskeligt at faae Stempelpapir, eller Stempelmærker. Jeg troer heller ikke, at det vil være vanskeligt at faae oprettet flere Filialforhandlinger, naar der derom indgives Andragende; men der er een Betingelse, som vist nødvendig først maa oplydes, hvis man vil have flere saadanne Udsalgssteder, og det er en Forhøielse af Forhandlernes Procenter. Saavidt jeg kan skjønne, er der, naar de Steder undtages, hvor Omsætningen er meget stor, kun meget lidt Interesse for at faae Udsalg af Stempelpapir;

det kan ikke lønne sig. Der er et andet Punkt med Hensyn til Stempelpapirsintraderne, som jeg har tænkt paa at omtale. Jeg seer nemlig ikke i Udkastet, hvor de Summer ere opførte, der indkomme ved Mulkter, men jeg formoder, at de maae være indbefattede i selve Hovedsummen, da jeg ikke har kunnet finde dem andre Steder. Disse Mulkter indkomme efter mine Begreber i mange Tilfælde paa en meget ubillig Maade, og man er, siden den nye Stempellov udkom, paa flere Steder i Landet flaaet ind paa en Vej, der er libet stemmende saavel med Lovens Ord som med dens Aand, den nemlig, at Retsbetjente og Amtmænd sætte en Taxt paa Eiendommene. Naar et Skjøde indleveres til Thinglæsning, og Kjøbesummen ikke er angiven til saa og saa Meget pr. Tønde Hartkorn, saa omstemles det, og man siger, at det er skrevet paa for lavt Papir; men jeg troer ikke, at det er Lovens Mening. Naar Kjøber og Sælger ere enige om en Priis paa en Eiendom, troer jeg, at Stemplet skal rette sig derefter baade ifølge Frdn. 3die Decbr. 1828 og Loven af 19de Februar 1861, men det bliver beviisligt ikke fulgt. Jeg omtalte før, at naar et Dokument blot inden tre Uger efterat det er dateret indleveres til en Ret, kan det skrives paa hvilketsemhelst Papir, idet Retssten da vil sørge for at faae det stemplet; men i Forbindelse hermed skal jeg udtale, at selv thinglæste Dokumenter, som af vedkommende Retsbetjent have været anerkjendte at være skrevne paa lovligt og ret Papir, Dokumenter, der ere thinglæste uden Bemærkning i nogen Henseende, nu, endog efter 15 til 16 Aars Forløb, drages frem af en anden Retsbetjent, der indstiller den Paagjældende til Mulk, og han maa da betale den, skjøndt Dokumentet er skrevet paa selve Herredskontoret af selve Fuldmægtigen, men vel at mærke af den forrige, ikke af den nuværende. At det er lovstridigt, skal jeg ikke paastaae, men det forekommer mig at være moralsk uret mod Den, som har oprettet Dokumentet eller har det i Hænde, og det forekommer mig at være et radikalt Middel til at nedbryde den Tillid, som det er ønskeligt, at Befolkningen skulde have til sine Embedsmænd. Jeg kan ikke begribe, hvorfra Tilliden til Embedsmanden skal